Kształt widowiska teatralnego w dramatach Juliusza Słowackiego. Typ szekspirowski

WSTĘP

Zarówno Szekspir, jak i Słowacki są autorami dramatów o niezwykłych walorach teatralnych, inaczej widowiskowych. Tę właśnie tezę będę starała się obronić w toku mojej pracy. Wnikliwa analiza takich utworów, jak Sen nocy letniej Szekspira, czy Balladyny Słowackiego prowadzi nie tylko do odsłonięcia elementów świata poetyckiego, ale pozwala dotrzeć do jego teatralnego kształtu.

Zapisany w dramacie kształt teatralny to niejako „partytura" intencjonalnej inscenizacji tego dramatu. Chodzi tu przede wszystkim o zawartą w tekście dramatu koncepcję przestrzeni scenicznej, pomyślanej jako scena otwarta bądź zamknięta, głęboka lub płytka, jedno- lub wieloplanowa. Ten intencjonalny zapis widowiska teatralnego w dramacie Irena Sławińska określa w sposób następujący: „Całość teatralnej koncepcji dramatu zawiera nie tylko elementy wizualne (…), ale i budowanie napięć emocjonalnych, a także zróżnicowanie akustyczne. Nieraz wielki nacisk kładzie poeta na udział muzyki w dramacie, wyznacza szczegółowo momenty, w których ma wejść, rodzaj tej muzyki, szuka dla niej motywacji. (…) Wycofajmy rozróżnienie: tekst główny – tekst poboczny. Wszystko jest tekstem głównym i zasadniczym w dramacie, gdyż podobnie jak świat poetycki – i kształt teatralny wyraża się przez wszystko. Ale do odczytania kształtu teatralnego nie wystarcza oczywiście nawet najbardziej wnikliwa analiza tekstu: niezbędna jest znajomość dziejów teatru. Dopiero historyczna wiedza o teatrze w danej epoce da nam klucz do dzieła, pozwoli odtworzyć kategorie teatralne, którymi myślał twórca".

Powyższe twierdzenie o niezbędnej znajomości dziejów teatru danej epoki dla zrozumienia i właściwego odczytania teatralnej koncepcji danego dramatu, stanowi niejako zasadę, na której oparłam plan mojej pracy. Próba przyjrzenia się i porównania wybranych dramatów Szekspira i Słowackiego bez historycznego kontekstu epok teatralnych, w których żyli i tworzyli, pozbawiona byłaby

większego sensu.

Dopiero zobaczenie tych twórców na tle dramatycznych i teatralnych doświadczeń ich czasów odsłania nowe znaczenia i aspekty widowiska teatralnego zapisanego w ich dramatach. Dlatego w rozdziale pierwszym chciałabym przedstawić zainteresowanie Słowackiego teatrem Szekspira, i teatrem w ogóle. Skąd wzięła się ta miłość do dramatu? Skąd czerpał wiedzę, która pomogła mu stworzyć tak atrakcyjne widowiska? Rozdział ten przedstawia więc, jak wielki wpływ na twórczość Słowackiego miały podróże po świecie i życie na emigracji, a szczególnie pobyty w Paryżu i Londynie. Wiele możemy dowiedzieć się z listów, które pisał do matki. W nich zawierał swoje odczucia i przeżycia związane z poznawaniem świata.

W rozdziale drugim poruszyłam temat „wczesnego" szekspiryzmu w dramatach poety na wzór kronik historycznych Szekspira. Przedstawia on wpływy postaci i motywów historycznych, wątków oraz rozbudowanej przestrzeni teatralnej (ściśle opisywanej w tekstach pobocznych) w utworach Szekspira na rozwój dramatów Słowackiego, wczesnych i późniejszych.

Rozdział trzeci poświęcony jest przeglądowi teatru grozy u obydwu pisarzy. Wpływy barokowego dramaturga zmieniły i urozmaiciły wizje romantycznego teatru. Porównuję tu postaci, motywy, baśniowość i fantastykę. Jest to próba odnalezienia reminiscencji i wpływów z Szekspira w szczytowej fazie twórczości Słowackiego.

Rozważania na temat psychologicznego rysu bohaterów wybranych dramatów Słowackiego zawiera rozdział czwarty, ostatni. Jest tu również zestawiona przestrzeń sceniczna tych dramatów, która pełni funkcję dopełnienia w kreacji wszystkich bohaterów i sprawia, że całe widowisko nabiera barw.

Liczba stron	81
Nazwa Szkoły Wyższej	Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Zielonej Górze
Rodzaj pracy	magisterska
Rok oddania	2002

To jest gotowa, obroniona praca. Gdyby chcieli Państwo zlecić napisanie zupełnie nowej pracy, to zapraszamy na stronę pisanie prac - sprawdzony serwis!